

- 3.2. tévesen alkalmazta a jogot és nyilvánvaló értékelési hibát követett el, amikor megállapította, hogy a Bizottság az alaprendelet 9. cikke (2) bekezdésének alkalmazása során nem lépte túl a mérlegelési mozgásterét.
4. Téves jogalkalmazás annak megállapítása során, hogy a Bizottság nem volt köteles a szerb exportőr vonatkozásában közölni az áralakínálással és az áron aluli értékesítéssel kapcsolatos adatokat. Közelebbről, a Törvényszék:
- 4.1. tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy az Eurofer védelemhez való jogának tiszteletben tartása nem követelte meg az áralakínálással és az áron aluli értékesítéssel kapcsolatos adatok közlését;
- 4.2. tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a dömpingellenes vizsgálat során a panaszos nem támaszkodhat a védelemhez való jog tiszteletben tartásából eredő követelményekre; valamint
- 4.3. tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a vitatott rendelet tiszteletben tartja a megfelelő ügyintézéshez való, az Alapjogi Charta 41. cikkében biztosított jogot.

(¹) A Brazíliából, Iránból, Oroszországból és Ukrajnából származó egyes melegen hengerelt, sík, vasból, ötvözetlen acélból vagy más ötvözött acélból készült termékek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről, valamint a Szerbiából származó egyes melegen hengerelt, sík, vasból, ötvözetlen acélból vagy más ötvözött acélból készült termékek behozatalával kapcsolatos vizsgálat megszüntetéséről szóló (EU) 2017/1795 bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2017. L 258., 24. o., helyesbítés: HL 2017. L 319., 81. o.).

(²) Az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2016. L 176., 21. o.).

Az Appeals Service Northern Ireland (Egyesült Királyság) által 2020. április 7-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – VI kontra Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(C-247/20. sz. ügy)

(2020/C 313/11)

Az eljárás nyelve: angol

A kérdést előterjesztő bíróság

Appeals Service Northern Ireland

Az alapeljárás felei

Felperes: VI

Alperes: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Köteles-e az állandó tartózkodásra jogosult, EGT-állampolgársággal rendelkező gyermek teljes körű egészségbiztosítást fenntartani ahhoz, hogy megőrizze a 2016. évi rendelet 4. cikkének (1) bekezdése értelmében önálló személyként őt megillető tartózkodási jogot?
- 2) A 2004/38 irányelv (¹) 7. cikkének (1) bekezdésére és az Európai Unió Bírósága Teixeira ítéletének (C-480/08) 70. pontjában szereplő ítélkezési gyakorlatra tekintettel ellentétes-e az uniós joggal a bevándorlásról (Európai Gazdasági Térség) szóló 2016. évi rendelet 4. cikke (3) bekezdésének (b) pontjában meghatározott követelmény (amely szerint a bevándorlásról [Európai Gazdasági Térség] szóló 2016. évi rendelet 16. cikke (2) bekezdése (b) pontjának (ii) alpontjára tekintettel valamely diák vagy önálló személy kizárólag abban az esetben rendelkezik az Egyesült Királyságban teljes körű egészségbiztosítással, ha e személy és az összes releváns családtagja is a szóban forgó egészségbiztosítás kedvezményezettje)?

- 3) Az Ahmad v. Secretary of State for the Home Department ítélet [2014] EWCA Civ 988, 53. pontjában szereplő határozatot követően „kölcsonös megállapodásoknak” minősülnek-e az egészségbiztosítást illetően az Egyesült Királyság és az Ír Köztársaság között hatályban lévő, a közös utazási térségre vonatkozó kölcsonös megállapodások, következésképpen azok a 2016. évi rendelet 4. cikkének (1) bekezdése értelmében vett teljes körű egészségbiztosításról rendelkeznek-e?

- (¹) Az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról, valamint az 1612/68/EGK rendelet módosításáról, továbbá a 64/221/EGK, a 68/360/EGK, a 72/194/EGK, a 73/148/EGK, a 75/34/EGK, a 75/35/EGK, a 90/364/EGK, a 90/365/EGK és a 93/96/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2004. L 158., 77. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 5. kötet, 46. o.; helyesbítés: HL 2009. L 274., 47. o.).

A Bundesgerichtshof (Németország) által 2020. június 15-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Thelen Technopark Berlin GmbH kontra MN

(C-261/20. sz. ügy)

(2020/C 313/12)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesgerichtshof

Az alapeljárás felei

Felperes: Thelen Technopark Berlin GmbH

Alperes: MN

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Megállapítható-e az uniós jog, különösen az EUSZ 4. cikk (3) bekezdése, az EUMSZ 288. cikk (3) bekezdése és az EUMSZ 260. cikk (1) bekezdése alapján, hogy a belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 15. cikke (1) bekezdése, (2) bekezdésének g) pontja és (3) bekezdése magánszemélyek között folyamatban lévő bírósági eljárás keretében közvetlen hatállyal bír abban az értelemben, hogy már nem alkalmazható az építészek és mérnökök munkadíjáról szóló német rendelet (HOAI) 7. § -ában foglalt, ezen irányelvvel ellentétes nemzeti szabályozás, amely szerint az építészek és mérnökök tervezési és felügyeleti szolgáltatásaira vonatkozó, e díjszabásban megállapított legalacsonyabb díjtételeket – meghatározott kivételekkel – alkalmazni kell, és az építészekkel vagy mérnökökkel kötött szerződésekben foglalt, legalacsonyabb díjtételeket el nem érő munkadíjakban való megállapodás érvénytelen?
- 2) Az 1. kérdésre adott nemleges válasz esetén:
- a) Az építészek és mérnökök tervezési és felügyeleti szolgáltatásaira kötelezően alkalmazandó legalacsonyabb díjtételek Németországi Szövetségi Köztársaság által a HOAI 7. § -ában történő szabályozása sérti-e az EUMSZ 49. cikk szerinti letelepedési szabadságot vagy az uniós jog egyéb általános elveit?
- b) A 2. a) kérdésre adott igenlő válasz esetén: Megállapítható-e egy ilyen jogsértés alapján, hogy a magánszemélyek között folyamatban lévő bírósági eljárás keretében a kötelező legalacsonyabb díjtételekre vonatkozó nemzeti szabályozás (a jelen esetben: a HOAI 7. § -a) már nem alkalmazható?

(¹) HL 2006. L 376., 36. o.